

Ljubljana

Izvajalec: Andrej Šifrer

Avtor besedila: Andrej Šifrer

Avtor glasbe: Andrej Šifrer

**Hej, hej, bela Ljubljana,
ko včasih te gledam, se mi zdiš tako sama.**

Dvigaš nos nad vsem, kar ni iz mesta,
ljubiš le kruh iz svojega testa.
V sebi neguješ kmete brez zemlje,
ki čez noč so prešli iz kruha na žemlje.
V tebi živijo, zadovoljni s teboj,
a na škornjih se jim še suši hlevski gnoj.

**Hej, bela Ljubljana, ko včasih te gledam, se mi zdiš tako sama.
Sredi bele Ljubljanice so me učili in prali možgane.**

Zbiraš cvet fantov in deklet,
da tvoje ime ponesejo v svet.
V svoje življenje jih na hitro vtiriš,
nato se z njihovim perjem šopiriš.
Pozabijo govoriti tako kot doma,
njihov jezik postane ljubljansščina.

**Hej, bela Ljubljana, ko včasih te gledam, se mi zdiš tako sama.
Sredi bele Ljubljanice so me učili in prali možgane.**

Poznava se že dolgo, vem za tvoje slike,
razberem te skoz masko, poznam tvoje trike.
Morda nisi kriva, ko te napadam,
le odsev si naroda, ki mu pripadam.
»Tako smo dobri, tako smo si všeč!«
A Herrnfolk kompleks je nevarna reč.

**Hej, bela Ljubljana, ko včasih te gledam, se mi zdiš tako sama.
Sredi bele Ljubljanice so me učili in prali možgane.**

Hej, Ljubljana, si sploh bela še,
včasih se mi zdi, da le zaradi megle.
Z menoj ne bo nič, jaz te bom zapustil,
ko čas bo dozorel, se ti bom izluščil.
Odšel iz tvojih hlevov bom in tvojih gozdov
in z lumparjem odpeljal se bom zadnjič domov.

**Hej, bela Ljubljana, prevzetna in nališpana postarana dama,
sredi bele Ljubljanice so me učili in prali možgane, možgane z jajci.**